

maga, če se pod drevesom nad koreninami precej široko okoli debla koplje in rahlja. Rakove rane se jim izrežejo noter do zdravega lesa in z drevesnim voskom lepo zamažejo.

M. Zoper drevesne gosenice. Obeže se drevesno deblo blizu pol metra nad zemljo z kosom debelega papirja, ki je 2—3 prste širok in prej z katranovcem, kolomažo ali tičjim limom pomazan. Tako ne vleze nobena gosenica z tal na drevo. Vsaki teden se papirni kos ponovi.

Sejmovi na Štajerskem. 13. maja Planina, Miklavž v Sausalu, Janž na Sulmi, Slov. Gradec, Studenice, Ponkva; 16. maja Bizelsko, Vojnik, sv. Martin na Sulmi, Pilštanj, št. Ilj v Slov. goricah.

Sejmovi na Koroškem. 13. maja Doberlaves; 20. maja Celovec.

Dopisi.

Iz Maribora. (Blagoslovljenje dijaškega semenišča) se je slovesno vršilo 1. maja v pričo mnogo ljudstva in blizu 40 duhovnikov iz vseh krajev naše škofije. Mil. knez in škof so se pripeljali zjutraj ob 8. uri k novemu semeniščemu poslopju, kder so bili pričakovani in sprejeti od visoko častitega stolnega kapitela, mnogo odličnih gostov in dijakov, ki so že v semenišče sprejeti. Najpred so blagoslovili kapelo, potem mešna oblačila, v katerih so sv. mešo služili in naposled hram gredoč skoz vse prostore v obeh nadstropjih ter ostali v obednici pri tleh. Tu so se mil. knezoškofu predstavili dijaki semeniški in dva sta se v imenu vseh zahvalila za sprejetje, češ zdaj so rešeni skrbi za hrano in stanovanje, torej bodo toliko leži svoje dolžnosti spolnovali. Obljubila sta, da se hočejo vsi te dobrote vredni skazovati z pokorščino do predpostavljenih, z marljivostjo v učenju, z lepim obnašanjem, s hvaležnostjo do svojih dobrotnikov in da bodo svoje znanosti, ktere si v šolah pridobijo in svojo veljavnost, če kedaj kako dosežejo, vselej obračali na razširjanje božje časti, na srečo domovine in blagor našemu ljudstvu. Da bi te obljube leži spolnovali, podelili so jim mil. knezoškof sv. blagoslov ter jim s prisrčnimi besedami na srce polagali njih dolžnosti, zlasti da morajo vedno pred očmi imeti skrb, čast tega zavoda varovati, v pobožnosti in učenosti skusiti druge prekositi in nikoli pozabiti dobrotnikov, ki pripomagajo, da se ta zavod more zdržati. Potem je gimnazijski pevski zbor, ki je tudi pri sv. meši slovesnost z izvrstnim petjem povišal, zapel še nekoliko pesmi na zadnje cesarsko himno, po kateri se je svitlemu cesarju zaklical trikrat: živio! Pri obedu so mil. knez vsakemu gostu podelili jako primeren spominek na to slovesnost, namreč tiskan nemšk igrokaz: „Maksimilijan“, ki predstavlja življenje celjskega rojaka sv. Maksimilijana, semeniškega patrona. — Letos sprejeti dijaki so: Birk-

majer Bogomir iz Konjic; Lah France iz Pilštajna; Medved Anton iz Reihenburga; Miklavc Janez iz Ribnice; Ogrizek Franc od sv. Križa pri Slatini; Vreže Janez iz Šmarije; Urban Alojzij iz Vuhreda; Atteneder Jožef od sv. Martina pri Slov. Gradcu; Babšek Alojzij iz Studenic; Sagadin Štefan iz Laporja; Šumenjak Martin od Ljutomera; Kavčič Jakob od sv. Petra pri Radgoni; Schönwetter Tomaž od sv. Trojice v Slov. goricah in Črncenšek Franc od Ptujске gore. — Upamo pa, da bo pričeto podvzetje dobro napredovalo in si vedno več prijateljev in podpornikov pridobivalo!

Iz Ptuja. († Andrej Krauer). Komaj 5 mesencev je preteklo, odkar v zemlji počiva tukajšnji prvi prošt g. dr. Janez Vošnjak, in že smo po nagli smrti zgubili njegovega vikarija, č. g. Andreja Kranerja, ki je po kratki bolezni 28. apr. umrl. Ranjki se je narodil 14. oktobra l. 1840. pri sv. Juriju v Slov. goricah kot sin precej premožnih in vrlih staršev. Na prigovarjanje njegovega botra in takratnega župnika č. g. Dolinška, so starši dali mladega Andreja v Maribor v latinske šole, katere je z izvrstnim uspehom dokončal, in potem sprejet bil v mariborsko duhovnico. Kakor kot dijak, tako je tudi kot bogoslovec bil tih, miren, pobožen in jako marljiv ter se odlikoval, da so ga sedanji knez in škof že v 3. letu v mešnika posvetili l. 1863. Drugo leto potem je prišel za kaplana v Jarenino. Tu je ostal 4 leta, ker je od grofa Brandisa v Mariboru ponujeno mu službo odgojitelja brž odložil in se zopet vrnil v Jarenino; tudi za namenjeno mu častno mesto dvornega kaplana pri milostljivem knezoškofu se je v svoji ponižnosti čutil preslabega. Priljubljeno mu Jarenino je moral zapustiti l. 1868. ter je šel za mestnega kaplana v Ptuj. L. 1870. je tukaj postal vikarij ali „kurmeister“ in v tej službi je tudi skončal svoje življenje. Klic za špirituala v Maribor se mu je zdel pretežaven in on je ostal na svojem mestu. Lani, ko je prošt dr. Vošnjak umrl, se mu je izročilo vse farno oskrbovanje, dokler ni imenovan novi prošt. Ali tega ni več učakal. Veliko sredo se mu je zavoljo velikega števila spovedancev mudilo in se je precej naglo podal v hiralnico k usmiljenim sestram meševat. Pri sv. opravilu — bilo je njegovo poslednje — se je prehladil, zbolel in vsled vnetja pluč umrl. Spolnile so se nad njim besede Gospodove: kdor bo svojo dušo zavoljo mene zgubil, ta jo bo zopet našel. Mat. 10, 39.

Pogreb njegov 30. aprila bil je sijajen; mnogo ljudstva iz mesta in okolice šolska mladež z učitelji, realna gimnazija z profesorji, mestni župan, c. k. uradniki in oficirji in 49 duhovnikov mu je posodilo zadnjo pot. Mrtvaške obrede so opravljali č. g. Meško, župnik pri sv. Lovrencu v Slov. gorice. in dekanijski administrator; stregli so ranjkega sošolci č. gg. J. Bezenšek, župnik v Čadramu, V. Geršak, župnik pri sv. Jungerti na Pohorju in Fr. Ozmeč, kaplan pri sv. Martinu pod

Mariborom. Genljivo slovo jemali od ranjkega so v prelepi pridigi č. g. Franc Krajne, župnik pri sv. Marjeti, nagrobnico pa zapeli v slovenski besedi njegovi prijatelji in čestilci. Prezgodaj nam umrli je bil sploh značajan mož, čist in goreč duhovnik, spreten katehet, ter je z ljudmi sploh prijazno občeval. Kot prijatelj je pa bil vedno zvest in odkritosrčen, kot tovarš ljubeznjiv in potrpežljiv, v družbi vsel in zmerno šaljiv, siromakom darežljiv, slovenskemu narodu vdan — pravi biser duhovnikov lavantinske škofije. Bog mu daj večni mir!
J. Hrzič.

Iz Ljutomera. (Okrajna posojilnica) je 28. aprila obhajala svoj občni zbor; bilo je nad 80 udov navzočih, kar je dokaz, kako se udje, katerih je nad 300, za ta zavod zanimajo. Skupščino je otvoril društveni načelnik, g. Ivan Kukovec, in razložil namen zbora in pravice družabnikov v občnem zboru, kateri ima pravico za čas zborovanja tudi drugega predsednika izvoliti, kar se pa ni zgodilo. Potem je poročal v imenu nadzornega svetovalstva, katerega odsek 3 udov je od načelnikstva predloženi račun pregledal in potrdil, o tem poslednjem (računu) g. Drag. Huber. Po vsestranskem pojasnilu računa (za l. 1877.) od strani g. poročevalca in od strani g. načelnika, se je račun brez vsega ugovarjanja enoglasno odobril. Po tem računu je imelo društvo nad 50.000 fl. dohodkov (udje so plačali 1780 fl. društvenih deležev, povrnili od izposojenega 9300 fl. na obrestih za izposojene zneske 6490 gld; neudje pa so na obrestih vložili 28.200 fl.); izdatkov je pa imela posojilnica nad 42.200 gl. (mej temi so 26.000 fl. neudje nazaj vzeli.) Mej stroški nahajamo velik znesek za davek (nad 1100 gl.) Sploh bi društvo mnogo na boljšem bilo in mnogo večji rezervni fond že imelo, ko bi mu ne bilo treba tolike štibre plačevati; kajti v 6 letih je posojilnica skoro 3000 fl. štibre plačala; vsi rekurzi zoper tako obloženje niso nič pomagali. Morebiti bo de državni zbor v tej zadevi milejšo postavo naredil. Vsled tega je posojilnica imela v minolem letu samo 560 fl. čistega dobička, ki se je pripisal k rezervnemu fondu. Ta znaša zdaj skoro 5000 fl. *) Na dnevem redu so bile tudi nekatere volitve. Iz nadzornega svetovalstva, obstoječega iz 15 udov, je bilo iz žrebanih 5, kateri so bili pa zopet izvoljeni, namreč: gg. Pilaj, Špindler M., Jvan Farkaš, Jvan Rajh in J. Vargazon namesto Slane, kateri ni hotel volitve sprejeti. Nadzorno svetovalstvo ima vsak mesec seje, da dovoljuje posojila, račune sklepa, blagajnico pregleduje itd. Da bi se udje tega odbora redneje sej udeleževali, sklenil je občni zbor na predlog g. Kryla, da dobi vsak svetovalec za sejo (mesečno) $\frac{1}{2}$ fl

*) Nekateri družabniki so želeli, da bi se rezervni fond mej nje razdelil; a to ne gre radi tega ne, ker je rezervni fond po pravilih nedotakljiv in mora biti za varnost pri mogočih zgubah; pa tudi bi bilo društvo oslajbeno, ako bi se mu toliko gotovine odvezlo. Čez nekaj let se že utegne nekaj mej društvenike razdeliti.

odškodnine. V cenilno komisijo, katera odločuje, če se ima tudi kojemu svetovalcu posojilo dati, voljeni so bili gg: Iv. Vavpotič, Andrej Trstenjak in Vido Akerman. Naposled se je na predlog g. Lapajna odločilo g. podpredsedniku za njegovo delovanje pri društvu 50 fl. na leto. Društveniku in pogoreleu Kotniku je občni zbor naklonil 30 fl. podpore. Stavil se je, predlog, da bi vsak društvenik, kedar pogori, dobil enak znesek, pa sklenilo se je, v takih slučajih vselej posebej odločevati. K sklepu imam še nekaj resnih besedi. Korist naše posojilnice, ki je v rokah poštenih in narodnih mož, povdarjati, je celó brez potrebe, kajti „dobra reč se sama hvali.“ V denarnih zadevah je hitra pomoč prvo in najvažnejše; „kdor naglo dá, dvakrat dá“ pravi pregovor. Zato je pa mnogi hvaležen, da dobi na menjico naglo podporo. Nasprotno pa, vsak z veseljem v posojilnico denar hranit nqsi: kajti nikjer ga ne more boljše naložiti, nego pri nas; $6\frac{1}{2}$ % daja naša posojilnica za vložene kapitale. Vkljub temu javnemu delovanju društva, ki polaga sleherno leto natančne račune, nahajajo se hudobni jeziki, in to žalibog mej omikanimi Slovenci (?), kateri društvo in njih načelnike sumničijo. To je neumno postopanje pa tudi hudobno obrekovanje, ki utegne dotične osebe spraviti na tožno klop.

Od sv. Antona v Slov. goricah. (Sejm) ki se je letos pri nas prvič vršil v soboto 27. aprila, bil je dobro obiskovan. Prišlo je veliko ljudi iz domače pa tudi iz sosednih župnij. Na sejm se je postavilo 1248 glav živine. Kupcev je bilo mnogo iz nemšega pa tudi iz Ogerskega. Prodalo se je 68 parov volov, vse živine pa okoli 416 glav. Tukajšnji posestnik in krčmar g. Alt je veliko pripomagal, da je sejm bil živahen, z tem, da je na predvečer dal iz možnarjev streljati in se je daleč po hribih in dolinah strelba razlegala. Močna godba je pa ves drugi den veselo godla. Letos še imamo dva sejma, prvi bo v soboto 22. junija.

Iz Polzele. (Lepo svečanost) so nam belo nedeljo pripravili naš č. g. župnik; 50 otročičev je prejelo isti den prvo sv. obhajilo; lepo belo oblečene dekllice so imele venčke na glavi, fantiči pa na prsih šopke pripete, goreče sveče v rokah so pa vsi držali. Dušni pastir so okoli altarja zbrane otročiče genljivo nagovorili in potem je vsak dobil sv. Rešnje telo; otroci so se tako obnašali, da so okoli stoječe starce solze oblile. V spomin na prvo sv. obhajilo so č. g. župnik vsakemu otroku podarili posebno podobo. Sploh smo pa z tem, kako se pri nas drobna mladež odgojuje, prav zadovoljni. Zraven vrlega dušnega pastirja ima tukaj največ zaslug naš učitelj, g. Čebulj, ki že čez 20 let v Polzeli podučuje. Mož je res vse hvale vreden!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Mariborski okrajni zastop je na predlog g. Seidla enoglasno sklenol 4000 fl. na posodo vzeti in okrajne doklade mariborskeje